

Mượn Nhà Vũ Trụ

Xuân Diệu

Gốc cây là một gốc cây;
Chiều hôm là khoảng bóng dầy chiều hôm;
Đường đi đường vẫn đi mòn;
Làng em trước mắt, non dồn tận xa...
Một lần đặt bước đôi ta,
Gốc cây, đường cái bỗng là thịt xương!
Chiều hôm bỗng hóa tâm hồn;
Hình non bằng làng, sương thôn dịu hòa...

Ngang vai đêm tới la đà
Bóng ngưỡng cùng với bóng ta bồi hồi;
Bóng chiều chen lẫn hoa môi;
Gốc cây thương mến quen rồi thiết tha.

Em ơi! Trời đất bao la
Mượn trong vũ trụ làm nhà anh, em;
Tình yêu - dấu đã như in.
Dù hoa, cỏ, đá lòng quên được nào!